

Kynttilänpäivä

Vuosi vaihtui ja mukana tulikin parista edellisestä vuodesta poiketen kunnon paukkupakkaset joista ainakin allekirjoittanut nautti. Kaikkia ei toki kovat pakkaset niinkään innosta ja viime päivien lauhempi ilma onkin lienee ollut heille varsin tervetullut. Toisaalta antoivat nuo kovemmat pakkaset mahdollisuuden rauhoittua, hiljentyä ja vaikkapa nauttia koti-illasta kynttilän valossa.

Tulevana, tammikuun viimeisenä sunnuntaina vietetään kynttilänpäivää jonka nimi juontuu keskiaikaisesta tavasta, jossa kyseisenä sunnuntaina vihittiin vuoden aikana kirkossa käytettävät kynttilät ja tapa on vielä tänäkin päivänä käytössä katolilaisessa kirkossa. Kynttiläpäivän evankeliumitekstissä puhutaan Jeesus-lapsen tuomisesta temppeliin ja hänessä maailmaan tulleesta jumalallisesta kirkkaudesta. Ajankohdaltaan sekä tämä päivän nimi, että kirkkopyhän tema ja tekstien sisältö ovat omasta mielestäni varsin osuvia näin kevättä vähitellen lähestyttäessä. Päivät pitenevät ja valoisuus lisääntyy jota maahan satava lumi edesauttaa ja voimistaa.

Kyseessä on toki laiha lohtu vielä tässä vaiheessa kun valoisan ajan pituus on edelleen vain noin neljännes vuorokaudesta ja moni lähtee töihin tai kouluun silloin kun on vielä pimeää ja saapuu kotiin auringon jo laskettua. On tästä huolimatta kuitenkin hyvä yrittää suhtautua asiaan kuten sunnuntain evankeliumitekstissä vanha Simeon joka Jeesus-lastaa ja hänen vanhempiaan siunatessaan ylistää Jumalaa pelastuksesta, jonka hän on valmistanut kaikille kansoille, ja kirkkaudesta, jonka hän on antanut loistaa kansalleen Israelille.

Rauhallista jo alkanutta vuotta ja siunattua kevään odotusta.

Niko Maarala
vs. nuorisotyönohjaaja